

Commentaarnota

naar aanleiding van zienswijzen in verband met de
ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland
en de ontwerpverordening tot wijziging van het Reglement voor het waterschap Rivierenland

1 INLEIDING

Op 31 maart 2009 hebben Gedeputeerde Staten (verder GS) van Gelderland, Utrecht en Noord-Brabant de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland en de ontwerp verordening tot wijziging van het Reglement voor het waterschap Rivierenland vastgesteld ten behoeve van inspraak. GS van Zuid-Holland hebben de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland vastgesteld.

De ontwerpverordeningen hebben voor het geven van zienswijzen ter inzage gelegen van 14 april tot en met 25 mei 2009. Deze commentaarnota wordt vastgesteld door GS van Gelderland, Utrecht, Zuid-Holland en Noord-Brabant.

LTO Noord, het college van dijkgraaf en heemraden van Waterschap Rivierenland en mevrouw Lakerfeld van Dorp hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een zienswijze in te dienen. In deze notitie worden de zienswijzen besproken. Per onderdeel van de zienswijzen wordt een reactie gegeven en wordt aangegeven of op grond daarvan wordt voorgesteld de ontwerpverordening te wijzigen. Degenen die in het kader van de inspraak hebben gereageerd, ontvangen een exemplaar van deze commentaarnota.

2 SAMENVATTING VAN DE ZIENSWIJZEN EN COMMENTAAR

2.1 LTO Noord (mede namens ZLTO)

Normering voor maïs

Samenvatting zienswijze

In dit hoofdstuk wordt aangegeven dat de norm voor grasland 1/10 jaar zal zijn. Deze norm herkent inspreker vanuit de werknormen van het NBW. Het verbaast inspreker dat, anders dan bij de werknormen, onder 'grasland' ook maïs wordt verstaan. Daarmee wordt de zorgplicht die de waterbeheerder heeft op het vlak van het voorkomen/beperken van ontoelaatbare wateroverlast door inundatie vanuit het oppervlaktewater, sterk verminderd in relatie tot andere akkerbouwgewassen.

- Gezien de economische gevolgen daarvan vindt inspreker het ontoelaatbaar dat maïs op één lijn wordt geplaatst met grasland. Indien maïs gedurende een korte tijd inundeert kan dat tot gevolg hebben dat het hele gewas voor dat jaar verloren gaat. Dit terwijl de ondernemer wel de nodige kosten heeft gemaakt voor grondbewerking, zaaigoed, onkruidbestrijding, bemesting etc.
- Er wordt uitgegaan van het zogenoemde maaiveldcriterium. Voor grasland is dat 5%; voor akkerbouw is dat 1%. Door maïs onder grasland te scharen, werkt ook het maaiveldcriterium in het nadeel van maïs.
- In andere provincies (zoals Noord-Brabant) neemt het gewas maïs geen uitzonderingspositie in en wordt terecht gezien als akkerbouwgewas. Met de bepaling in de nu voorliggende ontwerp waterverordening worden grondgebruikers van de waterschapsgebied Rijn en IJssel, Vallei en Eem, Veluwe en Rivierenland in een nadeliger positie geplaatst.

Inspreker verzoekt om artikel 2.4, derde lid, zodanig te wijzigen dat maïs dezelfde garanties tegen inundatie krijgt als overige akkerbouwgewassen.

Commentaar

Bij de normering voor maïs hebben wij de landelijke richtlijnen overgenomen. Zo heeft de Adviesgroep Normering Wateroverlast in 2006 aangegeven dat de graslandnorm voor maïs volstaat als maïs als voedergras deel uitmaakt van weidebouw. Deze gronden zijn, qua waarde, dan ook meer vergelijkbaar met grasland dan akkerbouw. In deze Adviesgroep hadden onder andere zitting: WLTO, LLTB en de Unie van Waterschappen. Verschillende provincies, waaronder Utrecht, Zuid-Holland en Noord-Holland, hanteren dit uitgangspunt.

Daarnaast zal de agrariër, bij toepassing van wisselteelt, veelal al rekening houden met mogelijke risico's op schade; maïs op de laaggelegen nattere percelen zal hierbij worden gemeden. In andere situaties, met name op de zandgronden, zal het risico op inundatie in de praktijk al gering zijn in verband met een grotere geaccidenteerdheid van het maaiveld. Ook al geldt een algemene graslandnorm van 1 op 10 dan zal op de hogere gelegen percelen het feitelijke beschermingsniveau veelal groter zijn en ook blijven, vergelijkbaar met akkerbouw. Wij zullen artikel 2.4, lid 3 om bovengeschetste redenen niet aanpassen.

Conclusie

De zienswijze leidt niet tot aanpassing van artikel 2.4, derde lid, van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland.

Normering in relatie tot antiverdroging

Samenvatting zienswijze

In een groot aantal gebieden worden de komende jaren maatregelen getroffen ter bestrijding van de verdroging van natuurgebieden (N2000, Natte Natuurparels). Vaak hebben deze maatregelen een uitstraling in de omgeving, in die zin dat de grondwaterstand structureel hoger wordt en daarmee de bergingscapaciteit in de bodem kleiner. Dat kan leiden tot situaties waarin de bergings- en afvoercapaciteit van de waterlopen te laag is, met als gevolg een grotere kans op inundaties. Inspreker is van oordeel dat anti-verdrogingsmaatregelen geen invloed mogen hebben op de kans op inundatie en dat de NBW-norm gewoon van toepassing is (tenzij om andere redenen daarvan wordt afgeweken). Dat kan dus betekenen dat extra maatregelen nodig zijn om de capaciteit van het watersysteem op peil te houden. Inspreker vraagt of ons college die mening deelt en zo ja, hoe dit wordt geborgd.

Commentaar

De normering regionale wateroverlast beoogt een minimum beschermingsniveau te bieden tegen inundatie vanuit het oppervlaktewater als gevolg van extreme neerslag. Dit betekent dat het watersysteem tenminste hieraan dient te voldoen.

Het waterschap zal dan ook niet alleen bij verdrogingsbestrijdingsprojecten, maar ook bij andere (ruimtelijke) projecten, rekening houden met de normen regionale wateroverlast om het watersysteem op orde te houden c.q. te brengen. Dit kan ertoe leiden dat bij ingrepen in het watersysteem (ten behoeve van natuurherstel en/of stedelijke uitbreiding) ook lokaal aanvullende maatregelen moeten worden genomen ter behoud van voldoende waterbergingsruimte. Bij ruimtelijke plannen hanteert het waterschap hiervoor de watertoets.

De gebieden die worden vernat voor verdrogingsbestrijding omvatten overigens maar enkele procenten van een stroomgebied. Daarnaast zullen de gronden rondom de te vernatten natuurgebieden (bijvoorbeeld TOP-lijst) in extreem natte situaties ook zonder vernatting al te maken hebben met wateroverlast. Dit verschil zal niet groot zijn, omdat de bodem al verzadigd is.

Verder is in het Nationaal Bestuursakkoord Water afgesproken dat de waterschappen het watersysteem periodiek toetsen om tijdig te kunnen inspelen op klimaatsveranderingen. Bijvoorbeeld als er nieuwe inzichten bestaan in de klimaatsverandering.

We delen dan ook uw mening dat de gestelde normen, in relatie tot anti-verdrogingsmaatregelen, van toepassing blijven, wat kan betekenen dat lokaal extra maatregelen benodigd kunnen zijn om het watersysteem ook op langere termijn op orde te houden.

Conclusie

De zienswijze leidt niet tot wijzigingen in de tekst van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland.

Geen normopvulling

Samenvatting zienswijze

Op veel plaatsen is momenteel sprake van een hogere vrijwaring tegen inundatie dan dat nodig is ingevolge de nu voorgestelde normering. Ondernemers hebben vaak hun bedrijfsvoering aangepast aan die situatie. In veel gevallen vertaalt zich dat ook in de waarde van grond in het economische verkeer.

In de toelichting op de ontwerp waterverordeningen in Gelderland staat bij het artikel over de normen waterkwaliteit (artikel 2.3 resp. 2.4) opgenomen dat bepaalde gebieden vaak al een hoger beschermingsniveau hebben vanwege strengere ontwateringnormen die in het verleden zijn gehanteerd, bijvoorbeeld in verband met ruilverkavelingen. Inspreker is van oordeel dat de overheid in dit soort situaties dezelfde inspanning moet leveren als in het verleden. Er mag geen sprake zijn van normopvulling. Inspreker vraagt om bevestiging of ons college deze mening deelt.

Commentaar

De normering regionale wateroverlast beoogt een minimum beschermingsniveau tegen inundatie vanuit het oppervlaktewater als gevolg van extreme neerslag. Dit betekent niet per definitie dat sprake zal zijn van normopvulling. Het is immers primair aan het waterschap om verdere invulling te geven aan deze normering; het waterschap kan er namelijk voor kiezen om het huidige beschermingsniveau voor bepaalde gebieden expliciet te handhaven.

Van normopvulling door het waterschap kan sprake zijn als het waterschap zijn beheer en/of waterhuishoudkundig systeem significant aanpast, bijvoorbeeld bij verdrogingsbestrijdingsprojecten. Het waterschap kan, in dit geval bij de nadere afweging van betrokken belangen, ervoor kiezen om ook maatregelen te nemen om het huidige beschermingsniveau te handhaven. In alle andere situaties, waarbij het waterschap zijn waterbeheer niet significant wijzigt zal het huidige beschermingsniveau gehandhaafd blijven. Dit omvat het merendeel van het beheersgebied. In relatie tot de verwachte klimaatsveranderingen zal het waterschap echter geen gebiedsbrede maatregelen nemen om het huidige beschermingsniveau te handhaven. Dit vraagt immers een te kostbare en te grote ruimtelijke claim. Dit laatste vormde ook bij de vaststelling van de werknormen uit het Nationaal Bestuursakkoord Water een belangrijk uitgangspunt. We hebben dit uitgangspunt overgenomen. Om deze reden delen wij niet uw mening het huidige beschermingsniveau te allen tijde te handhaven.

Conclusie

Deze zienswijze leidt niet tot wijziging van de tekst van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland.

2.2 College van dijkgraaf en heemraden van Waterschap Rivierenland

Het Gewenst Grondwater en Oppervlaktewater Regime en het waterbeheerplan

Samenvatting zienswijze

Artikel 3.1, eerste lid, onder e van de ontwerp-Waterverordening bepaalt dat het waterbeheerplan (WBP) de resultaten bevat voor het buitengebied van het GGOR.

Inspreker heeft in een brief van 30 januari 2009 een reactie op dit onderwerp gestuurd. In de brief van GS van 7 april 2009 zijn GS niet ingegaan op de problemen die inspreker heeft (en blijft behouden) en er wordt geen oplossing geboden voor de dubbele procedures, regeldrukte en vertraging. Inspreker is genooddaakt hetzelfde commentaar kenbaar te maken aan GS van Gelderland.

Sinds 2004 gebruikt inspreker het GGOR als opmaat voor een peilbesluit. Volgens deze aanpak worden het GGOR en het peilbesluit integraal en tegelijkertijd opgesteld. In 2006 zijn GS van Gelderland akkoord gegaan met het plan van aanpak GGOR van het Waterschap Rivierenland (verder: WSRL) waarin deze aanpak wordt uiteengezet. GS van Gelderland hebben aangegeven dat deze procedure strikt genomen niet helemaal voldoet aan de regels. Het GGOR moet eerst in het WBP worden opgenomen (via een partiële herziening) alvorens het bijbehorende peilbesluit kan worden goedgekeurd. GS van Gelderland stellen dat WSRL alle gedetailleerde GGOR's dient op te nemen in het WBP. De GGOR van gebieden die nog moeten worden opgesteld moeten via partiële herzieningen van het WBP alsnog in het WBP worden opgenomen.

De door GS gewenste aanpak heeft de volgende nadelen:

1. Het leidt tot regeldrukte en vertraging. Verschillende partiële herzieningen van het WBP gaan over elkaar heen buitelen. De planning van de peilbesluiten zal gaan vertragen.
2. Hetzelfde onderwerp gaat twee keer de inspraak in: eerst het GGOR in de partiële herzieningsprocedure van het WBP, daarna in de procedure van het peilbesluit.
3. Deze optie schept een voor ons nadelig precedent voor de nieuwe ronde GGOR-peilbesluiten die in 2014 weer van start gaat bij de herzieningen van de peilbesluiten.

De provincies Zuid-Holland, Utrecht en Noord-Brabant kiezen voor een andere benadering. Volgens deze provincies volstaat een globale beschrijving van de visie van WSRL op GGOR in het WBP als kader voor het opstellen van peilbesluiten. Inspreker vindt dit een goede werkwijze, die akkoord is bevonden door de provincies Zuid-Holland, Utrecht en Noord-Brabant. Partiele herzieningen zijn dus niet nodig. Deze provincies verwachten pas in 2015 een gedetailleerde uitwerking van GGOR in het WBP en volstaat een globalere omschrijving in het WBP.

In de brief van GS van Gelderland van 7 april 2009 wordt aangegeven dat het loskoppelen van de GGOR van het WBP niet haalbaar is en wordt dit afgewezen. Daarvoor worden de volgende argumenten genoemd:

1. De tekst van de verordening volgt de tekst van het Nationaal Bestuursakkoord Water Actueel, dat door de betrokken waterpartijen is ondertekend. Afwijking daarvan ligt niet in de rede.
2. GS zien samenhang tussen GGOR, functiewijzigingen en het vaststellen van natuurdoelen. De afweging dient plaats te vinden in een beheerplan en niet in een peilbesluit.
3. Peilbesluiten zijn niet gebiedsdekkend in het buitengebied van het waterschap.

De reactie van inspreker op deze argumenten is als volgt:

Ad 1

Inspreker heeft naar zijn mening voldoende gronden aangedragen waarom in zijn geval zou moeten worden afgeweken van het Nationaal Bestuursakkoord Water Actueel (NBW-A). De aanpak van GS van Gelderland leidt bij inspreker tot regeldrukke, dubbele procedures en de planning van peilbesluiten zal gaan vertragen. Daarnaast is inspreker van mening dat zijn voorstel hoe om te gaan met GGOR weliswaar de tekst van het NBW-A niet letterlijk volgt, maar wel aansluit bij de geest van het NBW-A.

Ad 2

De daadwerkelijke afweging op het niveau van een perceel of peilvak wordt niet in het WBP gemaakt. Deze wordt conform het plan van aanpak GGOR gemaakt bij het opstellen van een GGOR als opmaat voor een peilbesluit. Gezien het detailniveau van de afwegingen op het niveau van een perceel of peilvak acht inspreker een GGOR-peilbesluit traject hiervoor bij uitstek geschikt. De wijze waarop inspreker de afwegingen maakt, wordt opgenomen in het WBP en is daardoor onderhevig aan provinciale goedkeuring.

Ad 3

Gezien de provinciale wens voor een gebiedsdekkende GGOR wordt voor zowel de peilbesluitgebieden als voor de niet-peilbesluitgebieden wordt een vergelijkbare aanpak gekozen om een GGOR op te stellen. In het eerste geval leidt de GGOR tot een peilbesluit. In het tweede geval tot het vaststellen van streefpeilen. Wat inspreker betreft kunnen GS deze werkwijze in de verordening opnemen.

Conclusie

Inspreker constateert dat de standpunten van GS van Gelderland en inspreker in deze kwestie verschillen.

Door middel van het opstellen van het plan van aanpak GGOR uit 2005 dat door GS van Gelderland is goedgekeurd in 2006, heeft waterschap Rivierenland geprobeerd om het gedachtegoed van GGOR daadwerkelijk in de praktijk van het waterbeheer te brengen door het te koppelen aan het peilbesluit. GGOR is daarmee een opmaat voor een peilbesluit geworden. Sinds 2004 heeft inspreker op deze wijze verschillende GGOR-peilbesluit trajecten doorlopen, die hebben geleid tot goed onderbouwde en breed gedragen peilen. Inspreker wil deze succesvolle werkwijze graag voortzetten. Ook om die reden verzoekt inspreker de tekst van de ontwerp-waterverordening op dit punt nog eens te heroverwegen.

Commentaar

In uw zienswijze geeft u aan dat de aanpak om GGOR's via partiële herzieningen in het WBP op te nemen alvorens peilbesluiten kunnen worden vastgesteld, tot regeldrukke en vertraging leidt en de planning van peilbesluiten zal vertragen. Het loskoppelen van de GGOR van het waterbeheerplan (WBP) is niet haalbaar. De tekst van de verordening volgt de tekst van het Nationaal Bestuursakkoord Water Actueel dat door de betrokken waterpartijen in Nederland is ondertekend. Afwijking daarvan ligt niet in de rede. De tekst in de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland ziet op de resultaten van het GGOR. Dit is de kapstok op basis waarvan de waterplannen van de betrokken provincies verdere inhoudelijke uitwerking geven. De tekst van de verordening staat een verschillende inhoudelijke uitwerking niet in de weg en wordt daarom gehandhaafd.

In verband met de door u gestelde regeldrukke en vertraging geven Gedeputeerde Staten van Gelderland de volgende inhoudelijke uitwerking aan het opnemen van de resultaten van het GGOR in het WBP. Vóór eind 2010 moet via een partiële herziening het volgende in het WBP worden opgenomen:

- een gedetailleerde GGOR voor de Gelderse TOP-lijst gebieden die vóór 2014 moeten zijn uitgevoerd.
- een GGOR, die minimaal gelijk is aan AGOR (actueel grond- en oppervlaktewaterregime) voor alle overige Gelderse gebieden.

Op deze wijze hoeft slechts één partiële herziening (in 2010) plaats te vinden op basis waarvan alle peilbesluiten kunnen worden vastgesteld. Het is niet noodzakelijk een gedetailleerd GGOR in het WBP op te nemen alvorens een peilbesluit wordt vastgesteld. Een GGOR die minimaal gelijk is aan AGOR volstaat.

De tekst van artikel 3.1, eerste lid, onder e, van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland wordt naar aanleiding van bovenstaande niet gewijzigd. De hierboven beschreven uitwerking zal wel in de toelichting bij artikel 3.1 worden opgenomen. Verder zal de tekst met betrekking tot dit onderwerp in het ontwerp Waterplan Gelderland 2010-2015 op dit onderdeel worden aangepast.

Conclusie

Deze zienswijze leidt tot aanpassing van de toelichting bij artikel 3.1 van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland.

Tijdelijke vrijstelling leggeverplichting primaire waterkering Diefdijk (artikel 4.1b)

Samenvatting zienswijze

Er van uitgaande dat GS van Gelderland de bevoegdheid tot het verlenen van tijdelijk uitstel van de leggeverplichting voor waterkeringen (al dan niet in gewijzigde vorm) blijven behouden op grond van de Waterwet of de Invoeringswet Waterwet, legt inspreker het volgende voor.

De leggers voor alle primaire keringen van inspreker zijn (nagenoeg) gereed, met uitzondering van de Diefdijk. Voor een omvangrijk deel van de Diefdijk wordt momenteel een dijkverbetering voorbereid. Inspreker wil daarom voor de gehele Diefdijk een tijdelijke vrijstelling van de gehele leggerplicht hebben. De huidige planning is dat de dijkverbetering van de Diefdijk in 2013 gereed is. Dit betekent dat de legger dan volgens het voorstel van inspreker in 2014 gereed zou moeten zijn.

Inspreker verzoekt daarom artikel 4.1b van de ontwerp-waterverordening aan te vullen met de Diefdijk en uitstel van de leggerplicht te verlenen voor deze primaire waterkering (cat. C) tot 1 januari 2015 (of het alternatief dat binnen één jaar na de afronding van de dijkverbetering de legger wordt aangepast).

Commentaar

Ons college komt tegemoet aan uw verzoek om artikel 4.1b van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland aan te vullen met de Diefdijk en uitstel van de leggerplicht te verlenen voor deze primaire waterkering. Binnen één jaar na afronding van de dijkverbetering dient de legger te zijn aangepast, met als uiterste termijn 1 januari 2015.

Conclusie

Deze zienswijze leidt tot aanpassing van artikel 4.1b van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland. Artikel 4.1b van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland wordt aangevuld met de Diefdijk.

Legger waterkeringen: aangeven van profiel van vrije ruimte bij het dwarsprofiel (artikel 4.1, tweede lid)

Samenvatting zienswijze

Ervan uitgaande dat de overgangstermijn van 3 jaar voor de leggeverplichtingen er niet zou komen, legt inspreker het volgende voor.

Artikel 4.1, tweede lid, van de ontwerp-Waterverordening is gewijzigd ten opzichte van de tekst in de concept-Waterverordening (versie van 12-12-2008). De verandering houdt in dat het profiel van vrije ruimte niet tweedimensionaal, maar juist driedimensionaal moet worden aangegeven. Inspreker is het eens met deze wijziging en het is naar zijn mening een logische verbetering.

Inspreker merkt op dat de nieuwe tekst van artikel 4.1, tweede lid, voor de waterschapspraktijk echter extra werk met zich meebrengt. Deze informatie (de profielen van vrije ruimte voor alle waterkeringen, driedimensionaal) heeft inspreker thans niet beschikbaar. Inspreker verwacht deze gegevens pas 2012 gereed te hebben en te kunnen vaststellen als onderdeel van de legger voor waterkeringen. De

komende periode (t/m 2012) heeft inspreker nodig om de profielen uit te laten rekenen, op tekening te zetten en om de vaststellingsprocedure te doorlopen.

Inspreker verzoekt dan ook om de tekst van de ontwerp-Waterverordening aan te passen door een periode van uitstel op te nemen (tot 1 januari 2013), zodat inspreker voldoende tijd heeft om te voldoen aan deze specifieke verplichting.

Commentaar

Wij stellen het op prijs dat u het driedimensionaal aangeven van het profiel van vrije ruimte in de legger een logische verbetering vindt. Wij stemmen in met uw verzoek om u tijdelijk uitstel van deze verplichting te geven. U wordt uitstel verleend tot 1 januari 2013.

Conclusie

De zienswijze leidt tot wijziging van artikel 6.1a van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland. Aan dit artikel wordt een nieuw derde lid toegevoegd waarin wordt aangegeven dat de verplichting tot het aangeven van het profiel van vrije ruimte in de legger, geldt vanaf 1 januari 2013.

2.3 Mw. Lakerfeld van Dorp

Samenvatting zienswijze

- 1) Inspreker heeft bezwaar tegen het feit dat het Waterschap Rivierenland en de provincie Zuid-Holland de wet mogen overtreden door de watergangen te mogen dempen in verboden gebied en in gesloten seizoenen. In de vergunning van de provincie Zuid-Holland staat vermeld dat het waterschap niet mag dempen na 1 maart 2009 tot eind juli en het waterschap en de provincie laten dempen na 2 maart en na april en op 8 mei 2009 in procedureperiode.
- 2) Inspreker heeft bezwaar tegen het opheffen door de rijksoverheid van het toezicht op naleving bij het waterschap, de gemeente en de provincie.
- 3) Inspreker heeft er bezwaar tegen als het waterschap het beheer krijgt op de plannen en de plannen ook mag uitvoeren, omdat het waterschap nu al misbruik van macht maakt.
- 4) Inspreker heeft er bezwaar tegen als er alleen maar een meldingsplicht is.
- 5) Inspreker heeft er bezwaar tegen als het Waterschap Rivierenland en de gemeente Zederik raamontheffingen afgeven van een heel gebied om kabels en leidingen te graven zonder toestemming van burgers en eigenaren.
- 6) Inspreker heeft er bezwaar tegen als de goedkeuringsbevoegdheid van GS vervalt op enkele waterschapsbesluiten en gemeentebesluiten omdat er nu misbruik van macht plaatsvindt.
- 7) Het is onacceptabel als het waterschap en de gemeente zonder goedkeuringsbesluit van de provincie en of belanghebbende eigenaren sloten mag dempen en nieuwe sloten mag graven en er alleen maar een zogenaamde melding plaatsvindt.
- 8) In het zogenaamde onderzoek van de provincie Zuid-Holland worden leugens gedicht waarbij wordt gemeld dat er geen calamiteiten zijn, terwijl bij de rechtbank in Den Haag ineens wel calamiteiten zijn aangedragen.
- 9) Inspreker heeft er bezwaar tegen als de waterschappen en de provincie Zuid-Holland opzettelijk geen onderzoek verrichten op aangrenzende percelen in verband met financiële belangenverstrengeling.
- 10) Inspreker heeft er bezwaar tegen als publicaties vervallen betreffende de waterschapsplannen, provinciale plannen en gemeentelijke bouw- en waterplannen.
- 11) Inspreker heeft er bezwaar tegen als schriftelijke zienswijze van zowel waterplannen als bouwplannen wegvalt. De inzage termijn van zes weken en de mogelijkheid zienswijzen in te dienen moet blijven.
- 12) Inspreker heeft er bezwaar tegen dat bij de goedkeuringsbevoegdheid van GS en waterschapsbesluiten het administratief beroep van de burger vervalt. Hierdoor wordt nog meer misbruik van macht gemaakt.
- 13) Inspreker heeft er bezwaar tegen dat de zes weken ter inzage termijn door provincie en waterschap wordt misbruikt zoals reeds is gebeurd met inspreker. Het waterschap heeft de ontheffing eerst vier weken in zijn bezit gehouden en klein en naamloos gepubliceerd. Hierdoor was er nog maar een inzagetermijn van twee weken.
- 14) Inspreker heeft er bezwaar tegen dat ook de provincie Zuid-Holland en overige publicaties mogen verzuimen van slootdemping in verboden gebied aan de burger in de plaatselijke krant. Dit moet blijven.
- 15) Inspreker heeft er bezwaar tegen dat provincies en Waterschap Rivierenland en burgemeesters niet onpartijdig zijn.

- 16) Inspreekster heeft er bezwaar tegen dat provincie, waterschap en gemeente ontheffingen en/of vergunningen mogen afgeven zonder bezwaarprocedure en bezwaartermijnen achterwege mogen laten.
- 17) Inspreekster heeft bezwaar tegen onteigening zonder inspraak.
- 18) Inspreekster heeft er bezwaar tegen dat het waterschap reeds eerder genomen besluiten onverwacht mag intrekken zonder benadering van de burger.
- 19) Inspreekster heeft bezwaar tegen het wegvallen van de goedkeuringsbevoegdheid. Het waterschap moet gecontroleerd worden omdat ze niet onpartijdig zijn en ook de gemeente moet worden gecontroleerd op bestemmingsplannen en waterplannen.
- 20) Inspreekster heeft er bezwaar tegen als burgemeester de komgrenzen stiekem mogen verleggen. Inspreekster heeft meermalen ingesproken bij de gemeente en bezwaar gemaakt. Verder heeft inspreekster meermalen verzocht de watergang die deel uitmaakt van haar perceel niet te dempen ook in verband met overstromingsgevaar en verboden gebied. De provincie, het waterschap en de gemeente doen niets met de verzoeken van inspreekster.
- 21) Inspreekster wil dat met de benoeming van een nieuwe burgemeester van de gemeente Zederik en de benoeming van een nieuwe Dijkgraaf van Waterschap Rivierengebied dat het toezicht blijft en in de wet is opgenomen.
- 22) De provincie Zuid-Holland moet ook onafhankelijk worden gecontroleerd omdat daar zaken plaatsvinden die niet kunnen in verband met vriendjespolitiek. Het is belangrijk dat andere provincies onafhankelijk meekijken.

Commentaar

Ad 1, 3, 5, 8, 9, 13, 15, 16, 17, 18, 21, 22

Deze onderdelen van de zienswijze betreffen algemene beschouwingen van inspreekster. Zij bevatten geen direct commentaar op de inhoud van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland en de ontwerpverordening tot wijziging van het Reglement voor het waterschap Rivierenland. Hoewel de onderdelen van de zienswijze gewaardeerd en beschouwd worden als algemene uitdrukkingen van betrokkenheid, dan wel bezorgdheid van inspreekster bij de provincies, waterschappen en gemeenten, is het hier niet opportuun om nader in te gaan op de benoemde zienswijzen.

Ad 2, 4, 6, 7, 12, 19

De toezichtrelatie tussen de provincie en het waterschap wijzigt in verband met de nieuwe Waterwet. De Waterwet herijkt het toezichtinstrumentarium. Met de Waterwet worden hoofdstuk XIX van de Waterschapswet (het hoofdstuk over goedkeuring) en artikel 153 over administratief beroep geschrapt. Dit betekent dat besluiten van het waterschap niet langer via het reglement van het waterschap aan goedkeuring kunnen worden gebonden (zoals peilbesluiten) en dat besluiten niet meer gebonden zijn aan administratief beroep. Op basis van de ontwerpverordening tot wijziging van het Reglement voor het waterschap Rivierenland geldt er wel een meldingsplicht voor het waterschap voor bijvoorbeeld peilbesluiten en keuren. De provincie kan aan de hand van deze meldingsplicht bezien of gebruik zal worden gemaakt van het proactieve of reactieve toezichtinstrumentarium. Ook de provincie Zuid-Holland zal langs de weg van meldplichtige besluiten toereikend toezicht op de waterschappen borgen.

Het wegvallen van de goedkeuringsbevoegdheid vloeit dus voort uit de Waterwet. Deze zienswijzen leiden dan ook niet tot wijziging van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland en de ontwerpverordening tot wijziging van het Reglement voor het waterschap Rivierenland.

Ad 10, 11

De vaststelling van gemeentelijke en provinciale plannen en besluiten die niet tot één of meer belanghebbende personen zijn gericht, wordt op basis van de Algemene wet bestuursrecht gepubliceerd in een door de betreffende overheid uitgegeven blad of een dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad. De ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland leidt er niet toe dat er publicaties vervallen. De verplichting om bepaalde besluiten en plannen te publiceren vloeit voort uit de Waterwet en de Algemene wet bestuursrecht.

De mogelijkheid om zienswijzen in te dienen tegen bepaalde plannen en besluiten vloeit eveneens voort uit de Algemene wet bestuursrecht. Indien in bijvoorbeeld de Waterwet of de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing wordt verklaard, worden stukken gedurende zes weken ter inzage gelegd en kunnen belanghebbende gedurende deze termijn zienswijzen indienen.

Ad 20

In de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland wordt met betrekking tot de normen waterkwantiteit (artikel 2.4) uitgegaan van het gebied van een gemeente binnen de bebouwde kom, bedoeld in artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994. Voor de bepaling van de bebouwde kom wordt aansluiting gezocht bij de grenzen die door de gemeenteraad in het kader van de Wegenverkeerswet 1994 worden vastgesteld. Hiervoor is gekozen om te voorkomen dat bij een wijziging van de bebouwde komgrens de verordening zou moeten worden aangepast. Het “stiekem verleggen van de komgrenzen” door de gemeenteraad is op basis van de Wegenverkeerswet 1994 niet mogelijk.

Conclusie

Deze zienswijze leidt niet tot wijziging van de ontwerp Waterverordening waterschap Rivierenland en de ontwerpverordening tot wijziging van het Reglement voor het waterschap Rivierenland.